

ישר כמו בלונדון אלא, אניגל ואשמת" כלומר: קיילעכיג און שפיציכיג" בלע"ז, עפ"י כל חוקי ההנדסה הערבית. דהיינו כיצד? מדרכה אחת גבוהה ולעומתה מדרכה נמוכה, עקומות שתיהן הוות קצת שלא כדרכו. ודומות ל"עדראהאל" שסופרי הממשלה שלנו במגרש הרוסי כותבים ללקוחותיהם היהודים... יושב הסופר ב"משרדו" תחת כפת השמים לפני שלחנו הקטן העשוי מתיבת עץ של עמילון ועומד בנסים על שלש רגלים. מחזיק את הגליון המקומט בידו, נשען על ברכו וכותב שורות עקומות ועגולות למחצה כנסודות הזכור בים ממש ולשונו יוצאת וחולבת וסינה ושכאלה, עלה וירר, אחרי העט...

ואם תשאלו: למה כל הרחוב העסקי הזה? ומה כל העבודה הזאת להם? — פשוט כדי ששני יהודים יעברו יעמדו רגע ויסתכלו קצת וישאלו אח"כ קושיות: למה אין מעקה שלא עפ"י דין? ולמה הכור הפתוח? כנראה שהראים לא למד גמרא? ואימתי יגמד כו"ס הרחוב הזה? ועוד שאלות חמורות כאלו וילכו להם במחילה, בלי תשובה...

ואולם בחיות שדיונגוף הבטיח לקליטון על כוס תה בעיריה שעתידה תל"א אביב להתפשט עד ירושלים, מסתמא ידעו אחב"י איך לעשות רחובות של אספלט, גם בעיר הבירה בלי אבק וכלי הרים וגבעות ויהיה הכל בעגלא ובזמן קרובי אמין!

ואולם אין זה מענייני העיניב מה שחפצתי לאמר לכם הוא כי ב"לוי"ן" זה מופיע גם עתון"בקר בלי שווארץ ויש שם ארבעים שוטרים, יותר מימה שיש אצלנו בירושלים!

"ויא"ליו" ערכי מאירד ניסא, שנוכה לשמע במוצש"ק זו בנ העיר בירושלם. גם אמריקה מתגדרת כרקדניה של 84 שעות רצופות ותלמידי הותיק ר' איצ"י מק"ק חיפה מתפאר לפני במכתבו האחרון כי "רוקד" הוא עם זוגתו ב"ה זה יותר משלשים שנה ועדיין אינה עיפה... ולא זאת אלא שחכמי הים גלו לא רק את אמריקה אלא את ה"לוי"ן בכבודו ובעצמו ואת "שור"הבר" גליתו בעצמי בשבוע זה בו"י. מעשה נורא ואיום ברב דהתם ו"שור"הבר" להבדיל, שאספר לכם אי"ה אחר מתן תורת. ולוי"ן" זה שעשו לשחק בו בתיאטרונים ממש, בלי "מרים שלגו" שנפ"ד רדה כאתנו, כנראה לכל "ימי היינו" ואפילו בלי תאומי המשחק ב"חסד עליון", אותו האיש המקבלי במחילה סטירות לחי ומושיט את לחיו השניה כישוע — בשעתו במוצש"ק זו גם אופירה בלי הר מלה, סליחה פרופיסוד הדימלה, ואפילו בלי "מאדאם שיוטו", וביחוד איפיריטות של "מאטיניו כמו "שולמית" שהציעו תמויל לפני הילדים בתיאטרון ציון. עוד לא הספיקו הפעוטים לראות את "שולמית" ולשמע את נעם זמירותיה ותנה יצא לא אבשלום אלא המנצה על הנגינות על הרי "הלבנון" ואמר את הפסוק: "ישקני" בקול רם לכל הקהל הקטן והמסכן, "ויצפצה" על כל המשחקים בלי כלי זמר בגלל — חצי פונט...

וכל מה שיש ביבשה יש גם בים, כלומר בבטן ה"לוי"ן". תחתיים שניים ושלישיים, כמו בתיבת נה, זוגות זוגות מעופות-טמאים, זכר וגקבה, תלגרה בלי חוטים וחומים בלי תלגרה וגם תיליפון, כמו אצלנו, שהוא תמיד engaged כמו שנאמר: "וארשתיד לי לעולם"... גם דרכים ושדרות עצים שנעשו, כנראה עפ"י דוגמת הרחוב החדש שזכו בו את המלך ג'ורג' בעירנו לא הלילה "בולוואר"

אצל הפקיד, כך הוא אומר. מה עשה כלומר הפקיד? — הלך ונתן לכלנו פתקא רכה אחת לתריסר הנוסעים ועפ"י גורל גפקת הפתקא משמים לנכרו של ר' חיים זוננפלד, כה עשינו. כלומר אנחנו השנים עשר? תפשנו כלנו בקפוטתו של הנכר ולא זזנו ממנו אף רגע מחמת שאי אפשר היה לנו להתקיים זולתו אפילו שעה אחת ומפליא לעשות...

שנים עשר היינו בתוך תרכבת, אחד גכדי, אחד חלוי, שנים נכבדים מבתגלים ומנוה שאנו הרוצים רוקא בעילום שמם ואחת תימינית מעוברת בחדש השנים עשר, ואולם בהגיענו לרמלה, בא המפקח ומנה אותנו עפ"י השטה התורקית ומצא רק אחד עשר. מתחלה חשבנו כי עף אחד מאתנו באוירונ"רמלה, כעשה "פאראר" ואולם לסוף נתברר שהוא סו"ס בשרודם... וזה לעומת זה עשה אלהים: בהגיענו להר"טוב מלא המקום את הסרוננו ובמקום עשתי עשרה, מצא הפקיד את מספר"השד—שלשה עשר...

שלשה עשר מי יודע? שלשה עשר נוסעים בחר טוב, אחד עשר ברמלה, שנים עשר בתל אביב וארבעה עשר הגיעו לירושלם עיה"ק. ועדיין יש מתאוננים כי אין סדר ומשטר ברכבת שלנו ופקידיה? * * *

הכל משתבחים והכל מתפארים בזמן האחרון, איש עפ"י דרכו ואיש עפ"י פעלו ומטרתו. ר' חיים מיכל מיכליו, למשל, מתפאר בכרכות המילה שלו כלומר של הסוהלים אשר ב"משגב לך" ויונה אמדורסקי מתהדר דוקא במלצרו הערביים השחורים, שערכו לו שכיתה וביחוד בתזמ"ת היהודית חיפה, במגענעים ומצלתיים מרשוי מהאיגיסא וב"עלטיה" מין זמוום

אל האפ"ק בעירנו ובקשה למסר למען השם את הסכום הזה לר' מאיר בעל הנס בעצמו ולידיו ממש, כי מי יודע? ואולי יוכל וזיר הכספים של פיסל, שהוא מומחה גדול בפיננסים, לפתור לנו את החירה הזו: כידוע ישנן בגיו יורק לבד יותר ממאה אלף קופטאות של רמבעה"נ וכל יהודיה כשרה זורקת לתוך קופסתה בכל ע"ש לפני הדלקת הנרות לא פחות מחמשה סנט, ועתה צא והשוב: שני דולרים בערך ולכל הפחות בכל קופסה, איזה נס יקרה בכל שנה למאות אלף הדולרים של ר' מאיר בעל הנס? ..

ופעם אחת — זה יהיה עוד בימי המל"המה — הלכתי לטבריה כדי לחשתתה בתל"ר לא דרכי מאיר זה וגכנסתי, כמובן, לשיבתו הסמוכה לחמי טבריה, לפני צאתי משם, הגיש לי הנבאי את הפנס ובקש ממני להתם את שמי ואולם כיהודי אמתי דפרפתי בכל הרפים כדי לראות, מה כתבו אחרים? ובין התהלות והתשבחות שמלאו את הספר מצאתי בפנה רק שורה אחת:

"בקרתי את ישיבת רבי מאיר בעל הנס". ועל החתום: "מאיר בלי נס" זה היה כמובן, הלורד מאיר שלנו בתל אביב...

ברגע זה נכנס אלי אחד מתלמידי המובי הקים שהוא מספר תמיד גם בעט וגם במספרים, ומסר לי בחטיפה ועל רגל אחת את המעשה הנורא שקרה תמול ברכבת, וכדי לזכות את הרבים, אשתדל למסר את זה גם לכם בלשונו ובידיו ממש: שנים עשר היינו בתחנת תל אביב ושנים עשר חפצנו לנסע ירושלימה ברכבת: שנים עשר שלמנו כסף ושנים עשר לא סבלנו כרטיסים, מחמת שאולו פתאום הכרטיסים

פיה כמו למשל, ההנהלה הציונית והסוכנות היהודית דוקא בירושלם ודוקא בצורתן הנכ" חית, כאשר קראנו ברו"ח הארוך של הועצה"5 ע"א אספתו התשיעית, ואולם, אין דבר העומד בפני הרצון: הוא פקר, ה"בוס" עמד וה"סמוקינג" ירד והמשיך מיד את דרכו בדר וברגל אל ה"באלל" האומלל...

ועתוני, התימס" והמזרח הקרוב" מספרים כי לאחר שגמר את הנוכו בלונדון ובא לשכן כבוד בירושלם, הזמין פעם אלו את מושל עירנו ואחותו לסעודה ומכיון ששמע עוד בלונדון כי האנגלים אוהבים לשתות אחר כל אכילה משתה קר ואנגלי דוקא, הכין לאורחיו הפעם הפתעה נעימה, כשישבו אל השלחן וסעדו את לבם במאכלי-מעדנים הוציא בעל הבית בכבודו ובעצמו — אני לא הייתי שם, אלא שכך מסופר בעתונים — שני בקבוקי Laces שהעמיד לפני באורחים, מחמת שפגש שם נאה זה במודעות העתונים האנגלים ולא ידע או שכתה "גראה, שוהו המשקה האנגלי לשלשול par excellence... ועכשיו שהוא נוסע בערבי-קונגרס זה דוקא לקרלסברד ולא לפראג, בטח קנה לו לא "פראק" ולא "סמוקינג" חלילה, אלא מה שקוראים באנגלית, פוללדריים", בתכנית השלמות, הבא בחזיה לבנה דוקא ובעניבה לבנה — בל יטעה! — ובצילנדר גבוה ומבריק לראשו, רק גאו פראק" וביחוד "גאו סמוקינג"...

ראש הוורת שלנו נוסע לבית הרחצה בקרלסברד וזויר הכספים של פיסל, ר' ששון ושמחה מארץ שנערי, נוסע לרחצה בחמ"י טבריה, כדי לסדר שם, כנראה את קופת ר' מאיר בעל הנס. זכורני, כי עוד לפני כמה שנים, שלחה אשה עניה, סוכרת חלבי, מעירה נדחת ברוסיה שלשה רז"כ שנרכה מפדיונה

בתכנית הלמודים, התנפל, הנשר" הגדול ושל אגודת אחים בצפרנו החדה אשר לעטו הבלטני, ובנסו ובקו ורגיל בלשונו הקדש וביחוד בשרשי המלים — אם לעברית, הניחו לו! — שאל ברפורט שלו המלא נמוקים וחוקים נגד העברית, בתמיה גדולה: "וועלל, מיי דיי מים לנדוי! איך אפשר שילמדו בבית-ספר לנערות צעירות Midwifery, כלומר מלאכת ה"מ"י ל"ה"ת? .. הוא אשר אמרתי, אין מול לעברית, לא בירושלים הכירה ולא בלונדון המעטירה, ומכיון שהגענו ללונדון, נזכרתי במעשה שקרה שם, לראש וע"צ שלנו, כשבא לעיר מטרופולין זו כדי ללמד קצת אל דרכי האנגלים לפני נסעו לשבת על כסא-מלכותו ב"מלון יוו".

והנה בבקר עבות אחד דוקא קבל הזמנה לנשה גדול שקורין לו "בול" בלשונו של "זונבול" ועפ"י עצת ידידו ומדריכו לבש "סמוקינג" חדש ויצא לו הדור בלבושו ישר אל הנשה, בדרך ראה, אוטובוס" וקפיץ עליו כדי לנסע למקומו — כנראה לא היו אז אוטובוסים בלונדון! — ואולם, אחה!

כשאד עמדו רגליו על הפתח נשא את עיניו וראה פתאם כבלשאצר מלך בבל בשעתו, כתובת שהורה על הכותל, כתובה באותיות אנגליות וענקיות: No smoking (אסור לעשן). הביט רגע על הסמוקינג החדש והעלוב שלו שעלה לו בדמים מרובים ולא הבין בשום אפן את הגורדיו והאסור שהל פתאום על "הסמוקינג"; בלונדון, לא השב הרבה וצוה להעמיד את ה"אוטובוס" באמצע הדרך כדי לרדת, לשוא נסו חבריו להסביר לו כי לא הרי סמוקינג זה שלו כהרי ה"סמו" קינג" שלהם, שאין לו ממשות וכעשן יכלה ממש, ואעפ"י ששרשם אחד כמו "מולדת" ומילדת", אינם כלל מחותנים ושמות נרד

החנה בבקר עבות אחד דוקא קבל הזמנה לנשה גדול שקורין לו "בול" בלשונו של "זונבול" ועפ"י עצת ידידו ומדריכו לבש "סמוקינג" חדש ויצא לו הדור בלבושו ישר אל הנשה, בדרך ראה, אוטובוס" וקפיץ עליו כדי לנסע למקומו — כנראה לא היו אז אוטובוסים בלונדון! — ואולם, אחה! כשאד עמדו רגליו על הפתח נשא את עיניו וראה פתאם כבלשאצר מלך בבל בשעתו, כתובת שהורה על הכותל, כתובה באותיות אנגליות וענקיות: No smoking (אסור לעשן). הביט רגע על הסמוקינג החדש והעלוב שלו שעלה לו בדמים מרובים ולא הבין בשום אפן את הגורדיו והאסור שהל פתאום על "הסמוקינג"; בלונדון, לא השב הרבה וצוה להעמיד את ה"אוטובוס" באמצע הדרך כדי לרדת, לשוא נסו חבריו להסביר לו כי לא הרי סמוקינג זה שלו כהרי ה"סמו" קינג" שלהם, שאין לו ממשות וכעשן יכלה ממש, ואעפ"י ששרשם אחד כמו "מולדת" ומילדת", אינם כלל מחותנים ושמות נרד

מבעד למסוה (שעורים בהסתפלות)

כשה"קנה רוצה ליסר "עם-הארץ" הוא משים מלה עברית לתוך פיו. חנה, למשל, מוס לנדוי לאגודת-אחים שלה

בלונדון לאשור את תכנית הלמודים העבריים שבבית-ספרה, לא ארכו הימים וקבלה משם תשובה כאת ר' גלקו אדלר בכבודו ובעצמו שהוא, כנראה, המומחה לשפת-עבר באגודת אחים ואוהב הוא תמיד להתוכח עם מר ילין מדי עברו בלונדון ע"א חשפה העברית דוקא.

ואם אינני טועה, הריהו זה ש"מת" לפני שבועות אחרים בדאר-היום לא בידו שמים חלילה אלא כרמון בשעתו ב"הארץ". המתרגם היפואי שלנו — X' Ls ואיסקר טיקס-דריקס — קרא ב"ושואש קרוניקל" כי נמכרה ספריתו הגדולה של אדלר, משמע מזה שהוא מת, (כנראה הוא מתחרה במתרגמיו של "הארץ") והנה לאחר שישכנו, "שבעה" ועברו כבר ה"שלשים" קם פתאום, תחית המתים", אלא שאינו מאמין ועדיין בתחית והלשון העברית שלנו.

השכון? — הוא כותב בתשובתו למנהלת — דבר זה לא נמצא במלון העברי שלו. כנראה שקנה את המלון הגדול של כו" יהודה ולא קרא בו עריין. שעורי הסתכלות" — זוהי "פאליסטיני יאן היברו", כלומר עברית ארץ-ישראלית שמלאכי השרת של אגודת-אחים אינם זקוקים לה — מוש לאנים! אין זאת כי אם לא קרא עדיין את "עזמות"...

גם הזילנדים במחילתה, מיודעינו ומכרינו
 מאז ומימי הכבוש, שתקעו להם נוצות ארור
 כות בכובעיהם וטעם הפונטים שלהם נשאב
 לזכרון בא"י וגם בראשון לציון עד היום
 הזה, גם הכתורים ההם אינם מתבישים
 להתריע ולהודיע בקולי־קולות ובברקים עד
 "דאר היום" כי — חרפה היא ממש להגיד!
 — כי אחד האכרים שלהם הצליח לגדל את
 החזיר הכי גדול שבעולם, שקומתו למעלה
 ממטר אחד, פס—ס—ס! ובזכות זה יעמד
 אי"ה ת.דבר אתו" הזה ב"מזרח", לעילא
 ולעילא בתערוכה הקיסרית בלונדון.

והנה יכולים גם אנו ב"ה להתפאר
 להתרומם, להתנשא, להתהדר ולהתעלה, כי
 טפחנו, רכינו וגדלנו לתורה, להופה ולמעשים
 טובים בעירנו, לא ע"י אחד האכרים אלא
 ע"י מנהיגיו שיחיו ולא חלילה חזיר פשוט
 אלא חטור גדול, חמור־חמורתים, אשר
 משקמו ומעלה מכל בני־חמור בארצנו שזכה
 על ידנו לתאר כבוד "פשה" כאחד הגדולים
 להבדיל, מגזע המיוחסים בעירנו, ויצא למדי
 נות הים כשהגמל מבני עשו רוכב על גבו בלא
 אפסר ורסן ונוהג בו בכהיבת חמר־גביל,
 טלונדון ללונדה ומרומא לירושלם עד בואד
 שער שכם..

איד אמרו הו"ל? אין אומרים: בקרו
 גמל, בקרו חמור אלא בקרו — טלת־ישאָל
 לקרבן, כידוע.. הכי רק שבני דודנו חתריין
 את התערוכה בלינדין ואין אנו יכולים להביא
 את סחורתנו זו — מעשה ידנו להתפאר —
 כדי שכנהיגינו וכדיינים יוכלו לקבל פרס
 יעד הצטיינות בפוליטיקה שלנו עם שכנינו
 ד־עכשיו..

עזימות